

Forslag til folketingsbeslutning om regulering af indtægtsgrænserne for opnåelse af fri proces og retshjælp og om forhøjelse af vederlag til nævninge og domsmænd og til advokater, der yder offentlig retshjælp.

Af Ole Espersen (S) m.fl.

(Fremsat 23/4 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Forslaget går ud på, at der med virkning fra 1. oktober 1987 skal ske en nærmere angivet forhøjelse af indtægtsgrænserne for opnåelse af fri proces og retshjælp, og at der ved afgørelsen af, om der kan gives fri proces og retshjælp, skal lægges vægt på ansøgerens egen indkomst i stedet for som nu på husstandsindkomsten. Endvidere skal der ske en forhøjelse af vederlagene til nævninge og domsmænd og af vederlagene til advokater, der yder offentlig retshjælp.

Med hensyn til forslaget om forhøjelse af indtægtsgrænserne for fri proces og retshjælp og forhøjelse af vederlagene til nævninge og domsmænd kan jeg sige, at der er også efter min mening et behov for en væsentlig forhøjelse af disse grænser og for, at forhøjelsen sker så hurtigt, som det er muligt. Det er da også årsagen til, at jeg i efteråret 1986 bad retshjælpsudvalget om at fremskynde arbejdet, og om, at arbejdet kunne finde sted på grundlag af retsudvalgets beretning af 20. september 1985. Den står optrykt i Folketings Tidende 1984-85, tillæg B sp. 3097. Det var altså på grundlag af dette forslag til folketingsbeslutning om forbedret adgang til retshjælp, der skulle arbejdes i retshjælpsudvalget.

I bemærkningerne til det beslutningsforslag, vi her behandler, er det nævnt, at det må antages at vare adskillige måneder, før udvalget afgiver betænkning. Endvidere er det anført, at det vil betyde, at en ændring af lovgivningen og en ændring af indtægtsgrænserne tidligst kan ske om 1-2 år.

Jeg er ikke klar over, hvor forslagsstillerne har disse oplysninger fra. De er vist heldigvis forkerte, for ifølge de oplysninger, jeg har fået, kan man forvente, at udvalget afgiver betænkning inden for en måneds tid. Det er således, at der af udvalgets formand er udar-

bejdet et betænkningssudkast, og der er indkaldt til møde, til drøftelse – jeg håber: færdigdrøftelse – af dette betænkningssudkast den 20. maj. Og at ændringerne af indtægtsgrænserne først skulle kunne ske om 1-2 år, forstår jeg ikke. Det er tværtimod meningen, når udvalgsbetænkningen er kommet – forhåbentlig om meget kort tid, hvis der ikke sker noget utilsigtet – at der så, så hurtigt det lader sig gøre, foretages de nødvendige ændringer. Lovgivningsmæssigt kan det jo altså ikke ske før til oktober, administrativt kan det måske ske før, og det er vi da indstillet på i Justitsministeriet.

Med hensyn til indholdet kan jeg sige, at jeg har haft en samtale med formanden for udvalget og af ham fået oplyst, at udvalget har arbejdet med en samlet reform på retshjælpsområdet, der bl.a. omfatter fri proces, retshjælp ved advokater og retshjælpsinstitutionerne.

Udvalget har herunder overvejet spørgsmålet om forhøjelse af indtægtsgrænserne for fri proces og retshjælp. Overvejelserne herom er foregået på grundlag af betænkningen fra Folketingets retsudvalg af 20. september 1985. Arbejdet i udvalget er som nævnt ikke ganske afsluttet. Men jeg kan oplyse, at der i udvalget har været enighed om, at de nuværende grænser for fri proces og retshjælp er alt for lave, og at der bør foretages ændring af grænserne, der opretter de skævheder, der er opstået som følge af, at grænserne ikke har været reguleret i nogle år.

Når det ligger sådan i udvalget, kan jeg ikke se, at det på nogen måde vil fremme hele sagens behandling, hvis Folketinget nu, umiddelbart før udvalget afgiver betænkning, skulle vedtage et beslutningsforslag om, hvad der skal ske inden for området.

På ét punkt må man vel nok sige, at beslutningsforslaget kan medføre en forsinkelse af sagen. Årsagen hertil er, at beslutningsforslaget indeholder noget ganske nyt, idet der efter forslaget ikke skal lægges vægt på husstandsindkomsten, men kun på ansøgerens egen indkomst. En sådan nydannelse rejser en lang række spørgsmål, som i givet fald må overvejes nærmere og dermed forsinke arbejdet og muligheden for at opnå en ændring på de områder, som også forslagsstillerne ønsker hurtigt.

Hvis sagen f.eks. vedrører begge ægtefæller, forekommer det ikke umiddelbart indly-